

Познавамъ я; тя е зла. Проче утрѣ. Не забравай че отколѣ ти съмъ пріятелка.

— Готова съмъ на заповѣдта ви, отговори Недія.

Между туй Діомедъ като подканяше пакъ съ нетърпѣніе дъщеря си, принуди я да остави Недія безъ да има благодареніето да са научи каквото желаше.

Но трѣба даса върнемы при Йона. Растояніето между двѣтѣ посѣщенія на Главка не бѣше радостно за нея, защото доде при нея братъ ѝ, който отъ ношта когато я отърва отъ рѣцѣтѣ на египтянина не бѣше я вече виждалъ.

Младытъ свещеникъ на Изїда, вдълбоченъ въ своятѣ серіозни и важни размишленія, не си докарваше никакъ на умъ сестра си; и наистина таквызи характеры, които съ пламенно желаніе са взирать въ свърхчеловѣческытѣ работи малко сѫ наклонни къмъ мірскытѣ страсти, и заради туй Апикидъ едвамъ преди малко време пожела пріятното онуй братско съобщеніе на идеи, защото и сладчайшитъ роднический съюзъ еще отъ иѣженъ възрастъ привличаше любовта му къмъ Йона.

Но Йона не преставаше никога да съболѣзвиствува заради самотливия характеръ на брата си, което тя отдаваше само на умноженіето на свещеническытѣ му обязанности. И често, и посрѣдь най свѣтливиytѣ ѝ надѣжды, въ новата радостъ която ѝ вдъхваше зачехнатата къмъ годеника ѝ любовъ, често като помысяляче че предивременно са набърчи челото на брата ѝ, че устнитѣ му бѣхъ лишены отъ засмихка, че здравието му ослабваше, Йона въздъхваше и не можаше да разумѣе какъ преданността къмъ боговетѣ проливаща толкъзъ мракъ на Свѣта, който боговетѣ създадохъ.

Нъ въ деня, когато Апикидъ доде при нея, тя съгледа че едно извѣнредно спокойствie обладаваше физиономията му, че хлѣтнижгъ му очи изразявахъ една рѣшителност и спокойствie, каквото отъ нѣколко години никога не бѣ виждала на лицето му. Но видимото туй улучшеніе на здравието му исчезна тосъ часть предъ очите ѝ, като една лъжовна тишина, която отъ най малкото дыханіе са преобрата въ бури.

— Боговетѣ да та пазиytъ, брате мой! рече тя като го прегърна.

— Боговетѣ! заблуждавашъ са като говоришъ тъй, единъ е може би той и единственъ.

— Братко . . .

— И какво бы ты казала ако высоката Вѣра на Назараница е истина, ако Богъ е Вседѣржителъ, Единъ, Нераздѣлимъ, Единство-